PESTE BLOCAJ SĂ ȘTIM ȘI NOI

Zilele acestea la început de an, mai toată lumea și-a făcut planuri pentru 1970. Unii și-au propus să-și cumpere mașină, alții să-și pună flori în balcon — mă rog, după posibilități. Dar planuri și-au făcut mai toți, particulari și instituții. Ne-am așteptat să aflăm într-un fel sau altul și de planurile pe '70 ale federației române de volei. Am aflat cîte ceva dar ne abținem să ne declarăm mulțumiți PENTRU CĂ NU ȘTIM CARE SÎNT dincolo de bunele intenții, prezentate de altfel și în pavajul infernului — DORINȚELE A CĂROR ÎMPLINIRE AR SPERA-O FEDERAȚIA. Mai precis, dacă am aflat care va fi calendarul pregătirii loturilor noastre, continuăm în schimb să ignorăm obiectivele care au fost propuse pentru fiecare dintre etape.

Această omisiune ni se pare regretabilă, chiar dacă am merge mergem cu gîndul la explicația că obiectivele nu au fost citate de nimeni pentru ca nimeni să nu aibă de răspuns pentru eventuala lor nerealizare.

Credem că s-a renunțat la filozofia pregătirii „de perspectivă" pe care am mai combătut-o în forma în care ne-a fost prezentată, și sperăm să nu ne găsească și deceniul al IX-lea adînciți în această (neplăcută) îndeletnicire. STABILIREA UNOR SARCINI, A UNOR NIVELE DE ATINS (nivele de pregătire în primele luni, în clasamentul competițiilor importante pînă la campionatul mondial, la campionatul mondial) ESTE NECESARĂ PENTRU A-I STIMULA PE JUCĂTORI, PENTRU CA ANTRENORII SĂ VERIFICE STADIUL PREGĂTIRILOR, ÎN FINE, PENTRU CA PUBLICUL SĂ CUNOASCĂ ȘI EVENTUAL SĂ POATĂ SĂ SPERE.

Este drept că, neexistînd nici un obiectiv fixat, nu poate fi nimeni tras la răspundere sau tăiat de la primă; DAR FEDERAȚIA NU A FOST CREATĂ PENTRU FERICIREA EI, CI PENTRU BUNĂSTAREA VOLEIULUI.

În fond, după cîte știm, mai mulți purtători de cuvînt oficioși ai federației și-au exprimat dorința de a fi ajutați (de specialiști, de presă), avînd astfel realismul lăudabil de a recunoaște că au nevoie de acest ajutor. Foarte frumos, dar în cazul de față, cum am putea ajuta la atingerea unor țeluri necunoscute? Pe de altă parte ce ocazie mai bună de a face demarcarea o dezbatere despre posibilitățile și perspectivele voleiului nostru, decît o declarație de intenții la început de an, s-ar putea imagina.

Am dori, deci, să avem în față această bază de discuție: am dori ca programul desfășurat al activității loturilor (care e bine că a fost alcătuit în toate amănuntele sale) să fie completat de o serie de obiective precise, realiste dar stimulatoare. Precise — pentru ca să putem stabili, cînd va veni vremea, ce-am îndeplinit și ce nu, din cele propuse; realiste — pentru că nu mai sîntem ce am fost odată; stimulatoare — pentru că sperăm să revenim la pozițiile deținute în trecut.

Deci SĂ NU RENUNȚĂM LA PROGNOZELE (ȘI PROIECTELE) PRIVIND VOLEIUL. Desigur, ele nu garantează succesul, dar s-a verificat că pot contribui la obținerea lui.

Am dori, așadar, să aflăm că o suită de obiective pentru acest an, care ar putea fi în multe privințe decisiv, există. Și am dori să le știm și noi.

Marcel RUSESCU

CERTITUDINI PENTRU VIITOR

Prin Maramureș — vechea vatră a schiului

Amintind ținuturile Maramureșului, imaginea care te invadează imediat este aceea a formelor înalte de relief ce străbat județul de la un hotar la altul, altitudini care, la rîndul lor, generează o relație intimă, aceea a spațiului ideal sporturilor de iarnă, printre care se detașează schiul.

Iar relația aceea stîrnește, la rîndul ei, pe lîngă niște refulări — legate de regresul performanței în aceste locuri (sau numai de stagnarea ei în raport cu avansul luat de celelalte zone montane) — multiple nostalgii privitoare la ceea ce s-ar putea realiza aici.

Cadrul ideal, oferit de munții Maramureșului, Rodnei, Gutîi, Țibleș, și de masivul de la Preluca, Ticău și Codru, elementul uman dotat prin naștere și educat prin forța tradiției în spiritul sporturilor alpine, dorința fervent de afirmare sau numai simpla dar pasionata voință de practicare a acestor discipline, constituie, toate la un loc, aspectul pozitiv al lucrurilor, căruia îi corespunde (!), însă, sub raportul rezultatelor, un nedorit statu quo de ani încoace, situație care, după toate aparențele, amenință să se perpetueze.

Pornind de la aceste temeri și subliniind că obiectul materialului de față nu-l reprezintă nivelul performanțelor sportive — unde constatările se oferă de la sine — ci nivelul performanțelor în ORGANIZARE și DESPRINDERE DIN IMPAS, am considerat utilă o investigare a lucrurilor, prin vizionarea locurilor, operație susținută și de o convorbire cu președintele CJEFS Maramureș, tov. IOAN POP. Discuția noastră a debutat cu perspectivele sporturilor alpine în județul Maramureș.

— *După o perioadă prosperă, cînd reprezentanții noștri figurau printre favoriții campionatelor naționale la schi și patinaj, am intrat într-o eclipsă totală, generată, în principal, de modernizarea Văii Prahovei și a Brașovului, „zone" care s-au instalat în fruntea clasamentelor și le domină cu niște senatoare de drept. Avansul lor nu poate discuția, însă, situația noastră, ale cărei rădăcini mare pînă la valoarea instruirii și la constituciozitatea pregătirii competitorilor. Analizîndu-se situația creată, s-a precizat că, generația chemată atunci să ne reprezinte nu s-a putea să împlinească saltul dorit, gîndurile trebuind să fie amînate pentru viitor și îndreptate spre copii. S-a trecut atunci la înființarea centrelor de inițiere, ce funcționează în mai multe orașe (la Baia Sprie — două secții: 30 de copii la alpine și 25 la fond; Vișeu — 20 de cursanți la alpine; Borșa — 30 de elevi la alpine; Baia Mare — 25 la alpine și un centru, în perspectivă, la fond) pepiniere unde au fost admise, în urma unei riguroase selecții, elementele cele mai dotate din perimetrul județului.*

Referindu-ne la eficacitatea centrelor, trebuie precizat că, controalele periodice efectuate la nivelul lor au exteriorizat două aspecte deosebit de importante: pe lîngă o activitate intensă, plină de interes și de prospețime, aceste nuclee constituie, pentru celălalt tineret mic, o permanentă invitație, lecțiile practice ale cursanților fiind asistate de un mare număr de adolescenți care vin cu materialele lor și se angajează benevol în concursuri. Ca bază materială, centrele din Baia le sînt rezervate, pe lîngă echipamentul necesar, cele trei pîrtii-școală din cartierele Săsar, Ferneziu și Dealul Florilor, iar celor din județ, pîrtiile de la Tîrgul Lăpuș, Baia Sprie, Borșa, Sighet și Vișeul de sus.

— Coborînd activitatea alpină la nivelul... orașelor, ce noutăți am putea consemna ?

— *Pornesc de la cea mai îmbucurătoare și care, efectiv, anunță un progres: sprijinul substanțial al consiliilor populare, foruri ce contribuie activ la dotarea bazelor materiale și care au distribuit oameni pentru întreținerea acestora.*

Cît privește amenajările „de iarnă", realitățile ni s-au oferit de la sine: în Baia Mare, trei patinoare-școală (distribuite pe lîngă cîte un liceu), toate iluminate, cu stații de radioficare și instructori anume recrutați, și alte șapte patinoare de cartier, toate aflate în patronajul școlilor și amenajate prin grija consiliului popular. Beneficiarii lor — oameni de toate vîrstele, printre care se detașează, însă, tineretul mic, foarte numeros în acest oraș. O efervescență de același grad se poate întîlni, de asemenea, și pe pistele de gheață de la Sighet, Lăpuș și Șomcuța.

Oprindu-ne la inițiativele competiționale luate (sau realizate) la nivelul județului Maramureș, colocutorul nostru ne-a precizat:

— *La „alpine" și „fond" avem programată „Cupa Mogoșa", competiție aflată anul acesta la a 17-a ediție, iar la săniuș o competiție a organizației pionierilor — prinsă în calendarul nostru — cu etape pornind de la comună, pînă la nivel de județ. Concursuri la schi și săniuțe se vor programa, însă, pe tot parcursul sezonului rece.*

★

Lucrurile vizionate în Maramureș și relatările oferite de interlocutorul nostru ne-au condus la multe concluzii optimiste.

Atenția față de pepinieră, grija pentru întărirea bazei materiale și justa orientare spre prosperarea sporturilor alpine, care găsesc aici tradiție și cadru ideal, vorbesc de interesul manifestat pe toată ierarhia de a reînscrie Maramureșul pe marea pistă a rezultatelor de valoare.

N. MȘ.

DOAR TREI TĂCIUNI APRINȘI SUB SPUZA INACTIVITĂȚII

Sîntem la Cisnădie, într-o conversație intimă cu președinții asociațiilor sportive. Conform tipicului, noi întrebăm, dumnealor răspund și toată lumea este de acord că lucrurile nu merg de loc bine aici. Am început prin a ne interesa dacă există vreo echipă de fete la cea mai mare întreprindere „feminină" din localitate: Uzinele textile Cisnădie.

— Nu, a fost răspunsul președintelui A. S. Textila, tov. Ion Curelea.

REP.: Și totuși, în urmă cu ani, au existat cîteva formații.

I. C.: **Într-adevăr, au existat.**

REP.: Ne amintim cu plăcere de tinerele voleibaliste care activau în campionatul orășenesc.

I. C.: **Nu mai activează. Echipa s-a autodizolvat.**

REP.: Ne amintim, de asemenea, că handbalistele evoluau cu succes în fostul campionat...

I. C.: **Dizolvat.**

Rep.: Dacă nu ne înșeală memoria, două formații feminine de popice erau angrenate...

I. C.: **Dizolvate.**

REP.: Cu îngăduința dv. vom lăsa sporturile pe echipe spre a trece la cele individuale.

I. C.: **Tot nimic.**

REP.: Adică ?

I. C.: **Simplu: la Uzinele textile Cisnădie nici o fată nu face sport.**

● La Uzinele textile Cisnădie nici o fată nu face sport!
● Descîntec pentru un deochi ● Unde sînt „romanticii" de altădată ?

REP.: Trist.

I. C.: **Trist, dar adevărat. TRIST, deoarece uzina numără cîteva mii de salariați dintre care majoritatea sînt fete. ADEVĂRAT, fiindcă ne găsim în 1970, deci nu în perioada cînd — cu oarecare abilitate și „bunăvoință" — cifrele urmau a fi umflate.**

REP.: Apreciem sinceritatea, felul dv. deschis de a vorbi. Bănuim, însă, că sînt și alte explicații în legătură cu slaba activitate sportivă feminină.

I. C.: **Fără îndoială. Prima dintre acestea ar fi — sau mai bine zis s-ar referi la — munca consiliului asociației noastre. Membri mulți, fără dragoste pentru sport, majoritatea dintre ei absenți („motivați", firește) chiar de la rarele ședințe ale consiliului. Păstrînd oarecum ordinea explicațiilor, sîntem neajutorați și de către instructorii noștri sportivi. Aici, competență există, inițiativa însă lasă de dorit. Nu știu de ce, dar nu mai sînt instructorii „romantici" de altădată. Adică, acei „oameni minunați și... echipele lor uimitoare", acei activiști voluntari sportivi, înflăcărați și dispuși să ridice o formație, să respire alături de ea. Poate este și vina noastră...**

REP.: Așadar, la asociația sportivă Textila fetele nu sînt angrenate în sport.

I. C.: **În schimb, sînt angrenați... băieții. Paradoxal, dar cu tot specificul nostru feminin, avem echipe masculine de fotbal (seniori și juniori), de handbal, tenis de masă. În fond, cîțiva „tăciuni" care încă mai ard sub spuza nu prea fierbinte a sportului nostru de masă. Le întreține arderea, oxigenul ce îl insuflă cîțiva instructori voluntari, rămași ca și tăciunii în vatra asociației sportive. Rămași, însă, ca pentru un descîntec împotriva inactivității sportive.**

REP.: ...Ca pentru un deochi la o eventuală vizită a unor reporteri sportivi !

★

Spuneam la început că sîntem la Cisnădie, într-o convorbire intimă cu președinții asociațiilor sportive. Deci, nu numai cu tov. Curelea. Înainte, însă, de a reda următoarea discuție o precizare: Combinatul textil Cisnădie are mai multe mari întreprinderi, respectiv mai multe asociații sportive ce înglobează aproape 10 000 de salariați. Majoritatea lor, fete. Dintre aceste importante unități sportive face parte și A. S. Bumbacul, al cărei președinte — Alexandru Dumitru — a avut, de asemenea, amabilitatea să ne răspundă la cîteva întrebări.

REP.: Fiind de față la convorbirea avută, v-am ruga să vă referiți și dv. la activitatea sportivă feminină din orașul Cisnădie, din asociația pe care o conduceți.

A. D.: **Referirea mea va fi foarte scurtă: nici noi nu avem echipe feminine angrenate în sport. De fapt cred că asemenea „performanță", nu are nici orașul.**

REP.: Puteți da o explicație acestei inactivități sportive ?

A. D.: **Voi încerca, cu toate că nu sînt convins că ar folosi la ceva. O cauză — după mine principală — care duce la slaba activitate sportivă feminină este completa pasivitate a consiliului asociației.**

REP.: „Membri mulți, fără dragoste de sport — cum afirma președintele A. S. Textila — majoritatea dintre ei absenți chiar de la rarele ședințe ale Consiliului".

A. D.: **Exact. În plus, cu diferite și multiple sarcini pe toate liniile. Un singur exemplu și numai pe o singură... linie: funcționez ca președinte al Comisiei județene de atletism. Fiind președintele acestei comisii județene de atletism sînt, firește, și membru al Comitetului federal al F.R.A. Apoi, membru al Consiliului județean pentru Educație Fizică și Sport — Sibiu. Apoi, responsabil cu atletismul în Comisia județeană sport-turism a sindicatelor. Apoi, antrenor al secției de atletism „Bumbacul", președintele acestei asociații etc. Ce vreau să spun ? Vreau să spun că, oricît ai vrea, oricît de pasionat ai fi — practic — nu poți face față atîtor sarcini.**

REP.: De acord cu dv.

A. D.: **Or, tocmai lucrurile acestea nu se vor văzute. În consecință, din timp în timp (dar cu regularitate) mai primim cîte o sarcină ! De ce ? Ca și în sport, lipsesc „rezervele". Sau — mă rog — le avem, dar nu le promovăm. Nu este numai cazul meu — acum în prag de pensionare. Apropo de vechime, de activitate sportivă: sînt activist sportiv (voluntar, se înțelege) încă de pe timpul O.S.P.-ului. Vă spun dv. — considerînd că nu veți publica acestea: în toți acești ani nu am avut o compensație, un cît de mic stimulent. Moral, se înțelege.**

REP.: (schimbînd, jenat, discuția). Întrezăriți o soluție, o rezolvare a impasului în care se găsește sportul feminin din orașul dv. ?

A. D.: **Cu mentalitatea, cu apatia de acum, NU. O relansare a sportului feminin va putea fi posibilă numai dacă vom ține seama — în primul rînd — de deceniul în care am intrat („deceniul gimnasticii moderne", al atîtor activități — într-adevăr — specific feminine), de zestrea materială a asociațiilor noastre, oricum, destul de modestă.**

★

Am consemnat aceste două convorbiri cu președinții unor asociații sportive, pentru a scoate în evidență situația precară în care se află sportul feminin din orașul Cisnădie. Este incredibil ca în asemenea mari întreprinderi — în care lucrează mii de tinere — să nu existe o formație feminină sportivă. Acest regretabil pas înapoi surprinde, invită la meditație organele cărora LEGEA SPORTULUI le-a încredințat conducerea și organizarea activității sportive din întreprinderile amintite. Invită la măsuri concrete, operative, lesne de pus în practică — spre folosul nostru, al tuturor.

Vasile TOFAN

S-A ÎNCHEIAT TURUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN PENTRU ECHIPELE DE JUNIORI

FORMAȚIILE BUCUREȘTENE POLITEHNICA (BĂIEȚI) ȘI SPARTAC (FETE) — CÎȘTIGĂTOARELE SERIILOR

Dinu Mircea și Rapid Buzău, revelațiile competiției !

Ieri, în sala Floreasca s-au disputat ultimele jocuri din cadrul turului campionatului republican de tenis de masă pentru echipele de juniori. La sfîrșitul celor trei zile de întreceri, în fruntea clasamentelor se găsesc două echipe bucureștene: Politehnica — la băieți, și Spartac — la fete, au fost cele mai bune formații din concurs. Echipierii Politehnicii, Gheorghe Teodor, Stelian Nicolae, Mihai Bobocică și Mihai Colțescu (ultimii doi transferați de la Dinamo Craiova), au format o garnitură omogenă, cîștigînd de o manieră categorică toate întîlnirile (meciaveraj 45—5 !).

Echipa Spartac, în componența căreia au intrat Marilena Badea, Elena Condicaru și Lidia Ilie, a trecut cu ușurință de toate adversarele, avînd în finalul întrecerii un meciaveraj edificator de 35—6. Lăsînd cîștigătorii să-și savureze victoriile, să privim și mai jos de locurile 1, unde disputa a fost aprigă pentru fiecare meci, pentru fiecare set, pentru fiecare punct ! La băieți, Rapid Buzău (antrenor Emil Băcioiu) a făcut un adevărat tur de forță, cîștigînd întîi turneul de calificare, și clasîndu-se apoi pe locul 3 în campionat. Mircea Dinu, cel mai mic jucător al acestei echipe, la numai 13 ani devine o autentică speranță, prin surprinzătoarele victorii în fața unor jucători „consacrați" ca Domnaru, Mureșan și Bîldea. La fete, formația Tehnolemn Timișoara a făcut pur și simplu figurație în concurs, prezentîndu-se cu trei începătoare și nereușind să cîștige nici o partidă (meciaveraj 0—35) ! ! C.S.O. Pitești, la un an de la retrogradare, se reîntoarce în divizie cu forțe noi, avînd în actualul campionat o comportare meritorie.

Adăugînd o mențiune pentru organizarea foarte bună și pentru exigența oficialilor în privința echipamentului concurenților, așteptăm cu justificat interes returul. El se va desfășura la Bacău, abia la toamnă, între 7 și 9 septembrie.

CLASAMENTE: băieți: *1. Politehnica București 18 p, 2. C.S.M. Iași 17 p, 3—4. Rapid Buzău și Comerțul Tg. Mureș 15 p, 5. Constructorul Hunedoara 13 p, 6. Voința București 13 p*; fete: *1. Spartac București 14 p, 2. C.S.M. Iași 13 p, 3. Șc. Sp. Buzău 11 p, 4. C.S.O. Pitești 11 p, 5. C.S.M. I Cluj 11 p, 6. Voința București 9 p.*

Horia ALEXANDRESCU

AL. MIRODAN
AMANȚII

Referindu-se la un articol publicat acum cîteva săptămîni despre, pe marginea și pentru U.T.A., cititorul Vasile Grădinaru din Arad, Bd. Republicii 83, ne comunică emoționat și emoționant sentimentele suporterilor arădeni: „*În numele unui grup masiv de susținători ai echipei de fotbal U.T.A. vă transmit pe această cale cele mai vii mulțumiri pentru rîndurile judicioase, încurajatoare, care au însemnat un balsam pe rănile încă necicatrizate ale suporterilor, ale componenților lotului campioanei de fotbal pe anul 1969... Momentele tragice...* — precizează autorul scrisorii — *după acel 0—8 de la Varșovia au dus nu la dezagregarea unui colectiv compus din mii de suporteri, ci tocmai la atașarea lor cu și mai mult drag de acei care prin jocul lor tehnic, spectaculos și întotdeauna pe linia fair-play-ului au oferit atîtea satisfacții suporterilor textiliști din Arad și miilor de simpatizanți din întreaga țară...*"

N-aș fi reprodus, poate, acest fragment de scrisoare, dacă nu întîlneam în rîndurile ei una din cele mai semnificative (și rare ori) mărturisiri de dragoste autentică: e vorba de „momentele tragice" care, departe de a îndepărta, i-au determinat pe suporterii exprimați prin Vasile Grădinaru la o „**atașare cu și mai mult drag**". Avem de-a face aici nu cu o **declarație de dragoste** ci cu o **dovadă de iubire**.

Mentalitatea suporterului ușuratec și de conjunctură e știută: aplaudăm voios echipa atunci și cîtă vreme-i merge bine, dar dacă idolul cunoaște un moment de cădere și adversarii conduc cu 3—1 atunci, atașamentul fierbinte de la 5 și un sfert se preschimbă la 5 și douăzeci în „huo !" și fluierături; în secolul nostru pasiunile evoluează cu o viteză mult sporită în comparație cu acelea ale veacurilor dinainte... În schimb, suporterul profund nu-și „lasează" obiectul admirației la ceasurile de cumpănă ci, dimpotrivă, printr-un mecanism psihologic pe care un analist al dragostei ca Stendhal l-ar fi descifrat cu voluptăți — se vrea și se simte mai legat încă de „ea". „Ea" fiind echipa, această femeie generală care stîrnește mari și devastatoare amoruri, punîndu-și la necontenite încercări admiratorii. „Ea" care-și află tăria prin tocmai clipele cînd pare la un pas de naufragiu și cînd, îndrăgostiții se văd, masculin, să-i sară în ajutor. Nu spunea Marx, mi se pare, că ceea ce-l atrage mai mult la o femeie este slăbiciunea ?

Slăbiciunile, — oh, memorabilele slăbiciuni ale Rapidului din finala cu Arieșul pentru Cupă și din atîtea campionate ratate — i-au legat pe giuleșteni mai puternic de echipa lui Dan, Macri, Răducanu, Dumitriu II sau Lupescu, decît victoriile asupra lui Dinamo sau titlul de campioană acum doi ani. De ce ? Pentru că durerea e un sentiment mai adînc decît bucuria. Durerea aceasta cimentează astăzi — ca printr-un legămînt de taină și ilegalitate — iubirea dintre U.T.A. și amanții săi.

PARADĂ-RIPOSTĂ

LA ÎNCEPUT DE AN

URĂRI... NĂZUINȚE... OBLIGAȚII...

Începutul fiecărui an nou, marcat de omeneștile năzuințe spre mai bine, poartă cu sine frumoase tradiții de urări.

Fără să mă situez în postura unui colindător, cu bici, voi face și eu, la acest schimb de ștafetă între 1969 (an rodnic pentru scrima românească) și 1970, urări de mai bine, pentru viitoarea activitate de care se leagă nenumărate speranțe:

FEDERAȚIEI ROMÂNE DE SCRIMĂ îi voi ura ca, în activitatea viitoare, să ne aducă succese mai mari și mai statornice în arena mondială.

COLEGIULUI ANTRENORILOR îi urez să iasă din hibernare, chiar înainte de topirea zăpezii, și, prin organizarea de cercuri și ședințe de colegiu, prin elaborarea de materiale metodice și documentare și, mai ales, prin organizarea unei școli de antrenori, să îngroașe rîndurile, mult prea subțiate, ale tehnicienilor și să aducă în ritmul zilei mersul cunoștințelor lor profesionale.

COLEGIULUI ARBITRILOR îi urez ca în 1970 să cunoască o bogată activitate: să reușească traducerea și transmiterea regulamentului în toată țara; să organizeze cursuri și școli de arbitri; să realizeze instructaje și reexaminări, și, mai ales, o evidență a arbitrilor existenți. Și-i mai urez să reușească programări organizate și competente, folosind din plin experiența anterioară.

COMISIEI DE DISCIPLINĂ îi urez ca 1970 să-i aducă numai plictiseală și lipsă de activitate; să hiberneze în locul colegiului antrenorilor !

COMISIEI DE MATERIALE îi urez grabnică reorganizare în vederea realizării unei abundențe de materiale, care să permită tuturor copiilor să poată practica sportul armelor albe, precum și organizarea tuturor competițiilor interne la un nivel corespunzător.

COMISIEI DE JUNIORI îi urez ca în 1970 să facă totuși ceva pentru juniori.

COMISIEI DE COMPETIȚII îi doresc realizarea celor mai potrivite regulamente competițiilor anului 1970 și organizarea cu mai multă competență și obiectivitate a concursurilor ce-i revin în sarcină.

COMISIEI MEDICALE îi urez stabilizare, în vederea obținerii unor date obiective, datorate cercetării științifice-medicale, care să contribuie la eliminarea empirismului din activitatea tehnicienilor și să situeze pregătirea scrimerilor fruntași la nivelul celor mai înalte exigențe.

COMISIEI DE CLASIFICĂRI îi urez să poată da cît mai multe titluri de maestru și categorii superioare.

LOTURILOR REPREZENTATIVE le urez să obțină cît mai multe medalii, pe care să le adauge la prețioasa colecție de trofee, obținute ca rod al unei pregătirii minuțioase. Urez sabrerilor și spadasinilor să-i ajungă din urmă pe floretiști, iar floretistelor și floretiștilor să se întreacă pe ei înșiși.

ANTRENORILOR le urez ca în 1970 să dea dovadă de mai multă preocupare în ridicarea cunoștințelor profesionale, pentru o instruire de calitate.

SPORTIVILOR le urez spor la muncă, pasiune și devotament pentru disciplina îndrăgită; să urce și mai sus pe treptele măiestriei sportive.

RUBRICII PARADĂ-RIPOSTĂ îi doresc să nu aibă nici un motiv de critică, ci numai de laude pentru care să nu găsească, în dicționare, suficiente cuvinte de prețuire.

Cornel GEORGESCU

Comerțul cu articole sportive față în față cu cerințele cumpărătorilor

O vizită făcută de noi în urmă cu cîteva zile la magazinul „Olimpic", situat pe strada Lipscani, deci în cel mai afluent vad comercial al orașului, ne-a convins o dată mai mult că el este căutat de un mare număr de cumpărători de toate vîrstele. Specializat în vînzarea articolelor sportive, magazinul este vizitat zilnic de mulți cumpărători, media lor ridicîndu-se la 3000 iar în unele zile atingînd și 5000. Bine aprovizionat cu articolele solicitate, prezentate în rafturi într-o bogată paletă coloristică, magazinul atrage cumpărătorii și prin modul plin de solicitudine al vînzătorilor Alexandrina Enica, Teodora Nicolae, Aurelia Dincă și Dumitru Constantin. Ei știu să prezinte clienților tot ceea ce i-ar interesa.

Am aflat de la responsabila magazinului Suzana Iordan, că spre deosebire de anii trecuți magazinul este bine aprovizionat, varietatea produselor și coloritul lor plăcut fiind pe măsura cerințelor manifestate de cumpărători. Desigur, dintre produsele cele mai solicitate, pe primul plan se situează cele specifice sporturilor de iarnă: schiuri fabricate la C.I.L. Reghin — de toate tipurile și de bună calitate — săniuțe, patine, ghete cu patine, pulovere pentru schi și patinaj. Alături de acestea se află articole adecvate sporturilor de iarnă în sală: mingi pentru volei, baschet, handbal. Se găsesc, de asemenea, haltere de la 1 la 10 kg. Așadar, o aprovizionare bogată, pe măsura cerințelor.

Totuși, acest magazin nu face față numărului mare de solicitatori pentru articole sportive. Dacă avem în vedere faptul că în București vin și mulți turiști din provincie pentru a-și procura articole de sport, este cu atît mai de neînțeles reținerea de care dau dovadă organele comerciale în ceea ce privește extinderea rețelei de magazine care să ofere populației articole sportive.

OCTAVIAN GUȚU
corespondent

REZULTATE STRÎNSE ÎN TURNEUL DE SALĂ

(Urmare din pag. 1)

UNIVERSITATEA BUCUREȘTI — CONSTRUCTORUL TIMIȘOARA 15—15 (7—6). După partida anterioară, cum spuneam, anostă prin lipsa ei de valoare, acest meci a plăcut mai ales prin evoluția scorului, pasionantă pînă în ultimele secunde ale minutului 50. Bucureștencele au luat un start rapid (min. 8 — 4—0) dar formația timișoreană a realizat egalarea (min. 15 — 4—4) pe fondul unui joc bine dirijat de Gerlinde Oprea. Pînă la sfîrșitul primei reprize avantajul, dar nu și inițiativa, a avut-o Universitatea. La reluare, jocul a cîștigat în dinamism (din păcate și în durități !), dar valoarea unui pivot ca Franz Sauer și a conducătorului Gerlinde Oprea și-a spus cuvîntul, determinînd ca timișorencele să se distanțeze milimetric (min. 41 : 13—11). A intervenit însă un moment psihologic: Constructorul cu o jucătoare eliminată a mai înscris 2 goluri și astfel în min. 43 conducea cu 15—11. Se anunța, deci, o mare surpriză. Universitatea a înscris, totuși, gol după gol, a ratat în ultimul minut un „7 m" prin Furcoi și, cînd nimeni nu mai credea — cu 5 secunde înainte de final — a realizat golul unei egalități nesperate. Au înscris Franz — Sauer (6), Gavrilov (4), Oprea (3), Pavel și Kasperi pentru Constructorul, Furcoi (6), Arghir (5), Dobîrceanu (2), Leonte, Horvat pentru Universitatea. Au arbitrat Gh. Crisnic și Al. Mileti — Petroșani.

RAPID—C.S.M. SIBIU 16—9 (7—7). În „derbyul" retrogradării, feroviarele au smuls victoria, datorită, în special, superiorității din repriza secundă, cînd handbalistele de la Sibiu, trădate de o precară pregătire fizică n-au mai opus rezistența din prima parte a jocului. Principalele realizatoare Topîrlan (4), Ștefan (4), Gheorghe (2), Oancea (2), Petrache pentru Rapid și Birthelmer (3), Brezaie (4), Comișel, Dragoș pentru C.S.M. Sibiu. Au condus H. Pașek și N. Andrea — Craiova.

CONFECȚIA — RULMENTUL 18—14 (12—5). Joc frumos, deschis, ambele echipe angrenîndu-se de la început într-o luptă îndîrjită pentru victorie. Evident, superioare pe plan tehnic și tactic, handbalistele de la Confecția au realizat victoria fără prea multe dificultăți. Un merit în realizarea acestui spectacol frumos a revenit și echipei brașovene care, deși condusă majoritatea timpului la o diferență apreciabilă, nu a abandonat nici un moment disputa. Au înscris: Constandache (4), Ilie (4), Nedelcu (4), Matache (3), Papa (2) și Anghel pentru Confecția și Drasser (5), Naco (5), Oancea (2), Böje și Răgușitu pentru Rulmentul. Au arbitrat G. Mateescu și Al. Popescu — Municipiul Gh. Gheorghiu-Dej.

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — VOINȚA ODORHEI 16—11 (11—5). Timișorencele s-au detașat net în prima repriză. Adversarele lor, mai active — în schimb — în partea a doua a întîlnirii, au reușit doar să mai reducă din diferența de scor.

Au marcat: Sekely (5), Metzenrath (4), Neghină (4), Rigo, Onofraș și Hrivniak, respectiv Micloș (4), Magyari (4) și Teglas (3).

Au condus T. Curelă și P. Țîrcu — București

★

Întrecerile turneului de sală vor continua astăzi după următorul program: ora 15 — Constructorul Timișoara — Rapid; ora 16.10: C.S.M. Sibiu — Universitatea Timișoara; ora 17.20: Voința Odorhei — Confecția București; ora 18.30: I.E.F.S. — Universitatea București; ora 19.40: Rulmentul Brașov — Progresul București.